

דברים שנאמרו במסע ההלוויה

של תלמיד הישיבה נתנאל פיטוסי ז"ל

נתנאל - ישבתי אתמול אחר חצות ועיינתי במכתב אשר בקשת ממני לקרוא - להעיר את הערותי. היה זה סיכום סוגיית שליחות, אשר למדנו אותה ביחד בשיעור ובבית-המדרש.

אני מבקש ממך סליחה על שהתעכבתי, ולא זכיתי לחזור יחד אתך על הדברים, אבל אני גם מבקש לומר לך כי ראיתי בהם עדות נאמנה לכברת הדרך הארוכה כל-כך שצעדת - עדות לאילן שרצה כל-כך להניב פירות ונגדע.

כל המלמד את בן חברו תורה כאילו ילדו.

נתנאל יקירנו - אני זוכר את הפגישה הראשונה אתך לפני כשנה וחצי. עלם חמודות, קצין עוטה מדים, אשר ביקש לידע תורה מהי.

היום באנו לכאן כולנו בני הישיבה להפרד ממך ולומר לך כי נעמת לנו מאד מאד.

נעמת לנו בשמחת החיים שבך, בחיוך הרחב שאי-אפשר היה לעמוד מולו, ברגישות העמוקה לחבר ולרע. באהבת תורה שבך, אשר גברה מיום ליום, והיתה לנו לדוגמא ולמופת - למסירות נפש, לחשק ולהתמדה.

אני זוכר את החודשים הראשונים שלך בשיעור, את הפגישה הראשונה שלך עם העיון בגמרא. לא הסכמת לצעוד צעד אחד קדימה מבלי להבין את הכתוב - את הסברא הישרה. והשאלות הלכו ונשתכללו, וחיפוש האמת הוביל אותך מאריח לאריח, מקומה לקומה, לבנינה של תורה אשר הלך ונרקם לנגד עינינו.

לפני כמה חודשים עמדת בפרשת דרכים. נבחנת והתקבלת ללימודים במכון לב במקצוע המחשבים, ואף שילמת את דמי ההרשמה - כמה מאות שקלים. למרות כל זאת, היית ישר ואמיץ לשבת ולבחון את הדברים שוב -

לא מוגבל בהחלטות ישנות, לא מתייחס להפסד הממוני, אלא כעומד מול האמת וקשוב אל הקול הבוקע ממעמקי הוויתך. קול ד' בכח קול ד' בהדר.

אני זוכר שהגעת אלי ערב אחד לבשר על החלטתך ללמוד שנה נוספת בישיבה, להעמיק את השורשים, ואחר-כך להמשיך בתוכניותיך האחרות, אשר באמת אינן אחרות. הערכתי מאוד את הגבורה שבהחלטה.

ואני רוצה לפנות להורים, למשפחה היקרה.

איך אפשר לנחם על בן יקיר? איזו רפואה היא להורים אשר סופדים את בנם? - אינני יודע.

ובכל זאת אעז ואומר שפנים נוספות הן למעמד הנורא הזה אשר עמנו כאן היום, פנים של גאווה ותודה על הזכות שנפלה בחלקכם-בחלקינו, להיות שותפים בגידולו של עם חמודות, של מתנת אל זו אשר נלקחה מאתנו ועלתה בסערה השמימה.

נתנאל אשר כל-כך דאג לשלומכם, לשלומי של פריאל אשר בצבא ולבריאותה של אודליה, בודאי מבקש כי תמשיכו את שירת החיים, את דיבוק החברים ואת המפעל כולו.

נתנאל אשר נפל תוך כדי לימודיו בישיבה ותוך כדי שירותו הצבאי, ובמיזוג זה ביטא עד רגעיו האחרונים, את אהבתו אל עמו ואל תורתו, שעל שניהם מסר את נפשו, מבקש כי את הניגון הזה תמשיך החבורה לנגן באמונה ובאהבה.

ולך נתנאל היקר - היה מליץ יושר בעד הוריק ובעד העם כולו אשר זקוק כל כך לרחמי שמים בימים הרי גורל אלו.

ובלע המות לנצח ומחה ד' דמעה מעל כל פנים.